

ROZMAITOŚCI.

I.

K O Ń.

Wiersz Józefa Emanuela Przecławskiego.

Coż to za zwierze na zieloney łące
Wiatr na wyścigi wyzywa?
Kark mu kryje gęsta grzywa,
Zdobią go wdzięków tysiące?...
Pyszny to rumak: po jego postaci
Znać że do podley nie przywykł niewoli;
A duma jego nic na tem nie traci
Ze grzbietu swego pozwoli.

Muzo! istność swą koniom winna twoja wena;
Ich dziełem baska płynie Hipokrena
Co niebieskie natchnienia rodzi swem korytem,
Koń ją wygrzebał kopytem.
Z końskiego rodu ów Pegaz skrzydlaty,
Dawnych postów unosił nad światy,
Na nim to zręczność i męstwo,
Przez samych Bogów natchnienie,
Perseuszowi nadały zwycięstwo,
Andromedzie uwolnienie.
Co za chluba dla człowieka!
Że przez starania i znoie,
Pobił zwierze na którym goni i ucieka,
Stacza i wygrywa boje;
I jednem cugła słabego skinieniem,
Rządzi tak wielkiem stworzeniem!
Tobie niech będzie Alexandrze chwala,

Żeś ugłaskał Bucefała.
Próżno rumak zapieniony,
Ogniem z nozdrów swoich bucha;
Alexander nie złękniony,
Odwagi swę tylko słucha.
Ten co same lękał Bogi,
Wskeczył na dumnego zwierza:
Próżno chcąc rzucić rycerza
Niesie go koń wiatronogi;
Niczém niezwalczona ręka
Wielkiego Jowisza syna,
Kark pyszny konia nagina,
I srogi Bucefał klęka.
W bitwach gdzie woyna potwór krwi łako-
my,
Śmierć i zniszczenie wyrzuca na ziemię,
Odważny rumak, Pegazowe plemię,
Leci wraz z panem na ogniste gromy
Leci gdzie go trąba woła,
Wierny i panu i sławie;
Widać po śmialey postawie,
Ze go nic wstrzymać nie zdoła.
Gardząc śmiercią i żelazem
Zwycięża lub ginie razem. —
Lecz gdy na czele wódz śmiały
Biegnie w walce szukać chwały,
Koń pod nim podważa kroku,
Marsową postać przybiera,
Pycha iskrzy mu się w oku,
Ztąd że dzwiga bohatera.
Wpada w nieprzyjaciół kupy

Wszystko przed nim ustępuje,
 I depcąc drgające trupy
 Jeźdźcowi drogę toruje.
 Nie ślęknie go szcęk oręża,
 Ni krew płynąca obficie;
 Nie raz panu zbawia życie
 I razem z panem zwycięża.
 A wyż Olimpijskie igrzyska!
 Których zaszczytem rączę były konie,
 I od chyżości wprzegonie
 Zależały widowiska.
 Wypuszczony z swoich szpanek
 Koń co pierwszy dobiegł mety,
 W nagrodę swoiey zalety
 Niesie Panu z laura wianek.

To znouwu ledwo w biegu dotykając ziemi,
 Leczą współzawodnicy wozami szybkimi.
 Wielki Hieron zwycięstwo odnosi;
 Lutnia Pindara pieniami zabrzmiała,
 Lud zwycięzcy imię głosi,
 Grecya przyklaskuje cała.

Lecz kiedy wódz odważny w nieszczęsney go-
 dzinie
 Walcząc za swą oyczyznę z bronią w ręku
 zginie,
 Gdy go płaczą współbracia, rodzina stro-
 skana,

Koń i wtenczas swojego nie opuszcza pana.
 Za wozem co rycerza martwe niesie zwłoki,
 Smutny rumak wolnemi postępuje kroki,
 Nogi przedtém najdłuższą nie zgięte podróża
 Nogi niegdys tak rączę, teraz mu nie służą.
 Zgasł ogień oczu iego, i wdzięki postawy,
 Niema ktoby go więcej prowadził do sławy!
 Lub gdy miłość swą niosąc w oddalone strony,
 Od kochanki odieżdża kochanek strapiony,
 Rumak co ledwo dosieść pozwalał się wprzódy
 Zdaie się smutku iego zgadywać powody,
 Stosując się do jeźdźca umysłu i woli,
 Hamuje swe zapędy i stapa powoli.

Ale niech trąba chrapliwa
 Wezwie go na pole chwały?

Wnet żądzą zdjęty drga cały,
 Skrzy się oko, ieży grzywa,
 I iak ów potok wstrzymany,
 Wezbranem wzdęty korytem,
 Srebrne z pyska toczy piany
 I ziemię grzebie kopytem.
 Jakiż wdzięk w całej postawie
 W każdym ruszeniu go zdobi!
 Czy się do boiu sposobi,
 Czyli igra na murawie...
 Lecz Muzo! powstrzymaj kroku,
 Pegaz mój czeka obroku.

II.

Nadzwyczajny dar
Natury.

Już nieraz widziano przykłady szcze-
 gólniejszey i zadziwiającéy pamięci; i dziś
 zjawił się w Anglii nowy cudowny rachmistrz
 z przyrodzenia, który naytrudniejsze zada-
 nia rachunkowe z pamięci i bez trudności
 rozwiązuie. Jest rodem z Morton w Dewon-
 schire, nazywa się Jerzy Bidder i ma dopie-
 ro lat trzynaście. W roku zeszłym był
 w Londynie gdzie występując publicznie zna-
 czne zebrał pieniądze. Oto są niektóre za-
 pytania na które odpowiedział.

1) Million fenigów wiele czynią funtów
 ssterlingów? (fenikow czyli farthings idzie
 960 na 1 funt szterl!)

Osoba czyniąca to zapytanie trzymała
 w ręce zegarek sekundy wskazujący, a Bid-
 der w 3 sekundach odpowiedział: — Million
 farthings czynią 1043 funt: 13 szterlingów,
 i 1 pence.

2) 19 funt: ssterl: 19 Szylling: 10 1/2 pence,
 wiele zawierają fenigow czyli farthings?

Odpowiedź (w przebiegu 3 sekund)
19,195 fenigów.

5) Obwód ziemi ma 360 stopni, stopień 69½ mil angielskich, wiele uczyni to łokci? (Yards) Odpowiedź (w 5 sekundach) — 44 miliony, 35, tysięcy 200 Yards, czyli łokci.

4) Jeżeli koń gdy stąpi ma 2¼ stopy kroku a człowiek tylko 2½ stopy, wiele też kroków ujdzie człowiek w ten czas, gdy koń 40 kroków postąpi?

Odpowiedź (w 7 sekundach) 44 kroków

5) Ponieważ koń ma krok na 2¼ stopy szeroki, wiele kroków na milę angielską zrobić musi?

Odpowiedź: (w 10 sekund) 1920 kroków.

6) Gdy słońce o 96 milionów mil oddalone jest od ziemi, wiele więc potrzebowałoby czasu na taką odległość kula, uchodząca w minucie 9½ mili?

(Odpowiedź w 25 sekund) 21 lat 78 dni 3 godziny, 17½ minut.

7) Żeby zagrodzić czteroboczny kawał ziemi 150 Yards (łokci) z każdej strony mający, wiele potrzeba sztuk palisad czyli słupów stawiając je w odległości 10 cali jedna od drugiej?

Odpowiedź: (w 12 sekund) 2,160 sztuk palisad.

8) Rozmnażając 4444, przez 4444, wiele to będzie?

Odpowiedź: (tu niewyraźno iak długo nad tem myślał) 19,759,129.

9) Jaki jest pierwiastek od 51,230,158,344

Odpowiedź: 3714. —

10) Gdy 24 funtowa kula ma 8 cali średnicy, iaka będzie średnica kuli 72 funty wazącej?

Odpowiedź 11 cali i blisko 558 tysięcznych części cala.

Gdy w tem miejscu ostrzeżono go ope- mylkę wymawiał się, iż mu przeszkodzono podczas namysłu.

11) Dwie osoby wychodzą o iednym czasie, jedna z Londynu do York, a druga z York do Londynu. — Miasta te są od siebie o 197 mil odległe. Pierwszy uchodzi na dzień mil 14 drugi mil 16; za wiele więc dni zeydą z sobą?

Odpowiedź bez namysłu prawie: za 6 dni, 13 godzin i 36 minut.

12) Pewien oyciec zostawia 560 funtów szterlingów, któremi syn i córka tak się dzielć maia, żeby za każde półkoronata (trzy liwrowy talar francuzki), którego syn wezmie, córka ieden szyling dostała, iaki więc dział będzie.

Odpowiedź (w 5 sekund) syn dostanie 400 funtów, córka 160 funtów szterlingów.

13) Rozdziel 100 gwineów na siedmiu robotników w ten sposób, żeby ieden od drugiego miał ćwierć gwinei więcej.

Odpowiedź (w 1 minucie) Dział przy padaiaący na pierwszego czyli na pobieraiącego naymniey wynosi 14 funtów szterlingów 14 szylingów i 3 Pence.

14) Rozday 13 funtów 10 szylingów i 10 pence, na 5 mężczyzn, 7 kobiet i 6 dzieci w ten sposób, żeby każdy mężczyzna miał raz ieden więcej co każda z kobiet, każda kobieta zaś raz ieden więcej co każde dziecko, wiele dostanie się?

Odpowiedź: dziecko każde dostanie po 11 szylingów 9½ pence. — Każda kobieta 1 funt: szterling: 3 szyl: 6½ pence, każdy mężczyzna 2 funt: 7 szyl: 1 pence.

Chłopczyk ten mniema, że każdy toż samo iak on wyrachować będzie w stanie, i ofiarował się nauczyć kto go zechce wynad-

grodzie. Znalazło się wielu ciekawych, lecz pokazało się wkońcu że cała rzecz zasada się na pamięci, do tego stopnia mocney, że ją jeżeli nie cndem to nadzwyczajną osobliwością nazwać trzeba.

W Grudniu zeszłego roku wyjechał Jerzy Bidder wraz z oycem swym do Edimburga stolicy Szkockiey, gdzie także za pieniądze chciał produkować się.

III.

O kapeluszu wolności w Anglii

Kapelusz wolności, troykolorowa chorągiew i inne rewolucyjne znaki, których teraz Reformatorowie angielscy używają, były powodem żwawych sprzeczek w następującem pytaniu: „ Czy te cechy buntownicze są wzięte od Jakubinów francuzkich, lub oddawna istniały w Anglii? » Wszyscy o tém wiedzą, że wolność zawsze była bożyszczem narodu Angielskiego, kapelusz zaś był iey cechą iak i u innych narodów, a przynajmniej daie się to widzieć na rozmaitych gmachach publicznych, i pomnikach niżom znakomitym wzniesionych. Lecz kapelusz krwawy Jakubinów francuzkich, nie jest cechą wolności konstytucyyney Angielskiej. — Na jednym z powyżey wzmiankowanych pomników, daie się widzieć posąg Brytanii dającej prawą ręką gałązkę oliwną światu, a w lewey trzymający kopią, na której uosi się kapelusz koloru błękitnego z białą obwódką i napisem złotemi głoskami *Liberty*. Ten to błękitno-biały kapelusz należy właściwie Anglikom, i niema nic wspólnego z kapeluszem *Roberspiera*, *Marata* i *Hunta*. Zresztą, pokrycie głowy i u dawnych narodów uważa-

ne było za cechę wolności. Wiadomo jest także, że czapce wystawionej przez *Geslera*, na publicznych placach szwajcarskich, winien ten kraj wolność swoją otrzymaną przez *Wilhelma Tella*. W historyi holenderskiej kapelusze także były w znaczeniu. Strony nazwane *Kabelian* i *Fishamen*, które były przyczyną wielkiego krwi rozlewu w 1350 roku odznaczały się także kolorem kapeluszków. Pierwsza z nich nosiła szare a druga białe (Pierwsza partya nazywała się *Kabelianu* od imienia iedney wielkiej ryby, a druga *Fishamen* od węzy, którą też ryby łowią się). W Szwecyi prawie całe państwo dzieliło się jeszcze niedawno na dwie strony, które znano pod nazwaniem *Kapeluszowych* i *Czapkowych*. Jakie miała znaczenie czapka czerwona u Jakubinów, wszystkiemu jest wiadomo. Rzecz jednakże warta uwagi, że od czasu rewolucyi francuzkiej czapka stała się oznaką wszystkich stronników powstania. Używanie iey nietylko weszło do Włoch i Hollandyi; lecz nadto i do Reformatorów Angielskich partyi *Hunta*.

IV.

Nowy wynalazek.

Wychodzące (w Gotha piśmie czasowe) Wiadomości powszechnie dla Niemiec „ (*Gothaer allgemeine Anzeiger der Deutschen*) donosi pod dniem 24 Grudnia 1819 że pewny mechanik zrobił niedawno podwoyną strzelbę i nadaie wynalazkowi prochu strzelającego istotną wartość: Strzelba ta niema ani kurka ani dekla i można z niey 90 do 100 razy wystrzelić, za iednym prochu podsypaniem, zapal iey opatrzony jest do brze od wiatru i deszczu; z resztą w każdym względzie oznacza się ceną szczególniejszey pilności i widać, że jest dziełem mistrza.